

## Cesta ke štěstí - Zagorová, Hana

K štěstí často vedou cesty klikaté.  
Štěstí, to je křehké jako vlčí mák.  
Jen přivonět smíš, když přistoupíš blíž,  
hned uletí pryč jako pták.

K štěstí vedou cesty plné kamení.  
Štěstí to je plaché jako světlo svíc.  
Má kouzelnou zář, když odvrátí tvář,  
tak toužíš ji mít o to víc, tím víc.

Já cestu k štěstí znám, není dlouhá.  
Jarem a trávou voní.  
Ten, kdo ji hledá sám, ten se rouhá.  
Jen dva se po ní mohou dát.

Ať jsou cesty k štěstí, jak chtěj klikaté.  
Ve dvou k němu dojdem, není proč se bát.

Je podél všech cest a bude nám kvést.  
Vždyť štěstí má ten, kdo má rád, kdo má rád.

Já cestu k štěstí znám, není dlouhá.  
Jarem a trávou voní.  
Ten, kdo ji hledá sám, ten se rouhá.  
Jen dva se po ní mohou dát.

Ať jsou cesty k štěstí, jak chtěj klikaté.  
Ve dvou k němu dojdem, není proč se bát.  
Je podél všech cest a bude nám kvést.  
Vždyť štěstí má ten, kdo má rád, kdo má rád.